

HINNI KELL, HINNI

*Belső poklok fűtenek,
Hisz várni kell a nem érkező postát,
Melyet szerény kulijának küldene
A mindenható mammut könyvesbolt.*

*Visszatérhetetlenül eltűntek
A hársak és platánok
Szépen gondozott kertemből,
És most sivatag-szürkén
Fekszik előttem a száraz föld.*

*Nem kell, hogy néger legyek
És mindennapi fekete bánat
Aszaljon mégis fakóra.*

*Fölteszem naptól védő szemüvegem,
Mert hinni kell, hinni,
Hogy úgy hullik majd a jószág,
Mint a tavaszi langy eső,
S minden bokor megkapja
A maga menyegzős sugarát.*

*Kopaszodó falak közt élek,
De én oázist zöldíték
Itt a szűrős kövek fölött
S szelíd barackfák ringanak majd
A széthasogatott udvarok ölén.*

ÚJ RITMUSOKRA LÉPKEDVE

*Boldog nevetéssel
Kukucskaál be az ablakon
Mindennap a fürge napsugár.
Mint a balett-táncosok
Illegetik magukat kényesen
A zöld csipkékben nyújtózó fák.
Locsolótankok csobogása
Röppenti el halványuló álmom
S a hétköznapi alkotó szimfóniáit
Dobolják szaggatott ütemben
Kocogó szekerek, pöfögő traktorok
És az utak keramitkockáit
Pengető teherautók.
Mind a mezők felé igyekeznek
A határozott irányú géphadak.
Szembe pedig jönnek-jönnek
Frissen fésült hajjal,
Még az ágy meleg fészkére mosolygó
Fiatalos szemmel
A külvárosok munkásai.
Akik mindennap kicsálnak valamit
A csiklandós gépekből,
Hogy megváltoztassák
A tegnapiat felejtő
Városainkat és falvainkat.
— Ó, milyen büszkén rántom magamra
Friss ingemet, hogy kilépjek közülük
És együtt meneteljünk
Új ritmusokra lépkedve
Az öröms reggeleken!*